

РЕШЕНИЕ

№ 5559

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 15.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6458** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № ФК-С470-0038889 / 27. 03. 2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПAM), издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС.

В жалбата се сочи, че оспорения акт, е необоснован и е неправилен поради нарушение на закона. Сочи, че не съответства на целта на закона и налага утежняваща мярка. Излага съображения за неправилно установена фактическа обстановка. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07. 03. 2020 г. от органи по приходите в ТД на НАП С. е съставен протокол за извършена проверка в търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. Установено е, че за извършена покупка в

търговския обект на цвете на стойност 10 лв., заплатена в брой от инспектор по приходите, не е издадена фискална касова бележка от името на търговеца от регистрираното в търговския обект фискално устройство модел С. М-ЕFM“ с ИН на ФУ: DY437643 и ФП № 36595679.

Въз основа на констатациите в протокола е съставен АУАН № F541010/ 11.03.2020 г. от старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., за нарушение по чл.118, ал.1 ЗДДС.

Издадено е и наказателно постановление № 529779-F541010 / 05. 08. 2020 г. от началник отдел „Оперативни дейности“, с което на основание чл.185, ал.1 ЗДДС на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500лв.

На 27. 03. 2020 г., е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед № ФК-С470-0038889 / 27. 03. 2020 г. на началник отдел „Оперативни дейности“, съобщена на управителя на 23. 06. 2020 г. Заповедта е оспорена пред Административен съд – София град с жалба подадена чрез ответника на 07. 07. 2020 г. При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, като разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – началник отдел „Оперативни дейности“, в качеството му на орган по приходите, съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, както и предвид представената (стр. 15) заповед № ЗЦУ-ОПР-16 / 17. 05. 2018 г. на изпълнителния директор на НАП.

Съгласно чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите по чл.186, ал.1 ЗДДС. Мярката запечатване на търговски обект в случаите по буква „а“ от нормата има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя.

В нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл.187, ал.1 ЗДДС, при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушенията, включително когато към момента на запечатване обектът или обектите се стопанисват от трето лице, ако това трето лице знае, че обектът ще бъде запечатан.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават отмяна на акта.

В същото време, съдът намира, че административният орган е обосновал по безспорен начин наличието на законовата предпоставка по чл. 186, ал.1, т. 1, б. „а” ЗДДС за прилагането на принудителната административна мярка.

Посочената по-горе разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за ежедневното отчитане на оборотите от продажби, както и за съхраняване на документи издавани от и във връзка с фискалните устройства.

В конкретния случай безспорно при извършената проверка от страна на данъчните органи на 07. 03. 2020 г., е установено, че за извършената продажба на цвете на стойност 10 лв. не е издадена касова бележка от регистрираното на обекта фискално устройство.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/2006 г. фискална касова бележка се издава за всяка продажба и за всяко плащане в брой, а ал. 3 конкретизира, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. В случая продажбата е извършена, цената е заплатена в брой, а търговецът е приел плащането, но не е издал фискална касова бележка от работещото фискално устройство. Обвързващата съда доказателствена сила на протокола от извършената проверка, регламентирана в чл. 50, ал. 1 ДОПК, не е оборена от жалбоподателя, поради което в случая са налице предвидените от закона предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в жалбата, че покупката е извършена преди започването на работата на търговския обект, което е станало в 08. 40 часа, тъй като няма представени никакви доказателства в тази насока. Точно обратното, видно от протокола за извършената проверка, в него е посочено, че проверката е започнала в 09.40 часа, като от страна на лицето не е направено никакво възражение относно този час. Видно е също така, че именно този час – 09.40 часа е посочен и в издадените АУАН и НП, поради което съдът намира, че именно това е часът на извършената проверка и същият е след началото на работното време на обекта. В същото време, видно от приложения (стр. 13) опис на парите в касата, е имало наличност в размер на 31,20 лв., докато според разпечатания дневен финансов отчет за 07. 03. 2020 г. (стр. 14) в 10.06 часа е следвало да има 0.00 лева, което сочи до еднозначния извод, че търговеца не отчита продажбите извършени в обекта.

Съдът намира и че оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Видно от изложените в заповедта мотиви, мярката цели постигне на промяна в начина на извършване на дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане вреда за фиска.

При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и подробно аргументирана от административния

орган с мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност- в оспорения акт се съдържат конкретни обстоятелства, при които е извършено нарушението. Посоченото отклонение за издаване на съответен документ за продажбата, в съответствие с изискванията на закона, са мотивирали административни орган да определи именно този срок на запечатване на обекта. Изцяло в правомощието на органа е по целесъобразност да определи срокът на наложената ПАМ, като в случая са изложени конкретни мотиви, за определения срок, а в същото време, не е наложен максималния срок, който може да бъде 1 месец, поради което срока е определен в съответствие с целта на закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № ФК-С470-0038889 / 27. 03. 2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС.

ОСЪЖДА ЕТ „Д. - Ди - Д. Д.“ [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: